

tuellt lika, icke äro särskilt nära besläktade. D:r BERGROTH gör emellertid i avhandlingen i fråga ett systematiskt beriktigande, enligt vilket en namnändring bör ske. Vid besök i British museum har nämligen d:r B. haft tillfälle granska de båda typexemplaren av FABRICIUS' *Acanthia levis* och funnit, att båda tillhöra *Aneurus tuberculatus* MjÖB. Denna sistnämnda art bör därför bära namnet *A. levis* F. Att giva den andra arten ett nytt namn är lyckligtvis ej nödvändigt, då d:r BERGROTH genom granskning av typexemplaret av *Aradus avenius* DUF. funnit, att detta tillhör den av MJÖBERG som *Aneurus levis* F. beskrivna. Denna sistnämnda bör sålunda heta *A. avenius* DUF.

De svenska arterna av släktet *Aneurus* och deras hittills kända utbredning i vårt land äro sålunda:

Aneurus avenius DUF.: Östergötland, Närke.

Aneurus levis F.: Öland.

Anton Fansson.

Tvestjärten som skadedjur å preparerade fjärilar. —

I häft. 1 1918 av denna tidskrift omtalar direktör ORSTADIUS ett par av honom iaktagna fall av skadegörelse å preparerade fjärilar, förorsakad av ovannämnda djur. Med anledning härav vill jag också omnämna mina mindre angenäma erfarenheter av tvestjärten som skadedjur. Jag har under flera somrar haft obehaget att få en del nyspända fjärilar fullständigt eller delvis uppåtna av tvestjärtar, vilka synas med stor förkärlek uppsöka de med fjärilar försedda spännbräderna. Enligt min erfarenhet är tvestjärten ett mycket vanligt skadedjur i detta fall.

E. Welander.

Massupträdande av en småfjäril, *Crambus perlellus* Sc.

— Under några dagars vistelse i Närke, Tångerså socken, i början av juli månad 1917, varvid entomologiska utflykter företogs i trakten, iakttog jag bl. a en småfjäril, som under en vandring över en med lågt gräs och *Rumex* beväxt åkervall svärmade upp framför ens fötter i stora »moln» för att efter några meters flykt åter slå sig i ro bland gräset. En del exemplar infångades, och visade sig samtliga tillhöra en och samma art, nämligen *Crambus perlellus*. Arten är bestämd av P. BENANDER. Vore intressant få kännedom om orsaken till denna fjärilarts så enorma frekvens. Kan det möjligen bero på den torra och regnfattiga sommaren, som kanske varit gynnsam för larvernas utveckling? Det är emellertid klart, att gräsväxten måste lida ett avsevärt avbräck under en sådan härjning, helst som den torra väderleken ej kunnat ge den någon kraft att stå emot angreppet.

E. Welander.